

Dan richt ze zich tot mij: 'Dag lieverd.'

Ik geef haar een knuffel, maar ze maakt nog geen aanstalten om te gaan. Een vrouw met donkerrood haar komt aanlopen. Ik weet zeker dat het niet haar natuurlijke kleur is, maar het staat haar verbazingwekkend goed. Het is mijn tante, Robin. Ze lacht liefdevol naar me.

'Leuk, dat je er bent, Jane.' Het klinkt gemeend. 'Ik zal je je kamer laten zien.'

Ik knik instemmend en loop achter haar de grote trap op. Boven zijn twee gangen die op de overloop uitkomen, met tussen de twee gangen een deur. Mijn tante loopt naar die deur en opent hem. Het is een kleine kamer met een bed, een bureau en een stoel erin.

'Dit is jouw kamer. Sorry dat hij zo klein is, je zult wel denken: in zo'n groot huis als dit, zijn vast veel grote kamers, maar niet alle kamers worden onderhouden. En je bezoek komt best wel onverwachts.'

'Nee, het is prima,' zeg ik.

Ik zet mijn koffer in de kamer neer en loop de kamer weer uit, naar de grote trap.

Nu ik boven aan de trap sta, zie ik pas hoe groot de hal is. Daar zou ik mooi mijn dans choreografie kunnen oefenen. Ik loop verder naar beneden en hoor dat mijn moeder nog wat tegen ome Callum zegt.

'En denk eraan...' ze stopt met haar zin als ze mij ziet.

Maar voordat ze de deur uitgaat, werpt ze nog een waarschuwende blik op mijn oom.

'Oké, wat zullen we eens gaan doen?' vraagt mijn oom op vrolijke toon. 'Wil je wat te drinken? Dan kunnen we misschien bijpraten. We hebben je al zo lang niet gezien.'

Ik knik wat onwennig. Een zacht geluid van boven trekt mijn aandacht. Ik kijk omhoog naar de overloop, waar een lange jongen staat. Zijn zwarte haar zit keurig in een nette, rechte middenscheiding. Het is mijn neef. Hij is twee jaar ouder dan ik ben. Vroeger, als we naar mijn oom en tante gingen, speelden we altijd samen. We waren onafscheidelijk en hadden altijd veel plezier. Deze informatie komt als een openbaring voor me, iets, wat ik me eerder niet had herinnerd. Hij kijkt me vanaf boven boos aan, alsof ik iets verkeerd heb gedaan.

'Motorius,' zegt zijn vader, die zijn zoon ook heeft opgemerkt. 'Kom eens naar beneden en zeg je nichtje Jane eens gedag.'

In plaats van te doen wat zijn vader vraagt, draait hij zich om en beent de gang in.

Mijn oom zegt een beetje sprakeloos tegen mij: 'Ik weet niet wat hij heeft. Zo doet hij anders nooit.'

Mijn tante legt een hand op zijn schouder. 'Geef hem wat tijd. Dat ze hier is, is gewoon lastig voor hem. Hij draait wel weer bij.'

'Ja, vast.'

'Het eten is bijna klaar.'

Ik ga aan tafel zitten. De eettafel is netjes gedekt. Er ligt een goud-zwart tafelkleed op en de zwarte borden die erop staan, zijn aan de zijkanten versierd met een gouden krul. Op het bestek staan ook gouden krullen. Ook staan er glazen en een kan met water op tafel.

'Wat chic,' zeg ik bewonderend.

Mijn oom lacht.

'Vind je het mooi? Het is een speciale avond. Jij komt hier niet iedere dag. De laatste keer dat je hier was, was je zes.'

'Dat is waar.'

'Wil je water?' vraagt hij.

'Ja, graag,' antwoord ik.

Hij schenkt een glas voor me in en loopt naar de keuken. Na vanmiddag ben ik me wat meer op mijn gemak gaan voelen, tenminste, bij mijn oom en tante. Het voelt nu niet meer alsof ik deze dagen bij vreemden logeer, maar meer als familie, wat ze ook zijn. Motorius heb ik sinds dat ene oogcontact niet meer gezien. Tot nu. Hij komt fronsend aan tafel zitten, zonder een blik op mij te werpen. Ik besluit er niet al te veel aandacht aan te besteden. Om me heen kijkend neem ik de ruimte in me op. De eettafel staat in de ruimte, waar ook de keuken is. Als je binnenkomt via de voordeur, is dat helemaal rechtdoor. Je komt eerst in een grote hal, met aan de linkerkant een grote trap naar boven. De woonkamer is wat verderop en zit aan de hal vast, zonder deur die de ruimtes van elkaar scheidt. De grote, zwarte bank die in de woonkamer staat, staat met z'n rug naar de trap toe en aan beide kanten van de bank staat een zitstoel met grijze bekleding. Voor de grote bank staat een houten tafel met daaronder een tapijt in een donkerrode kleur. In de hoek van de woonkamer zit een deur die toegang geeft tot een werkkamer, die volgens mij volop wordt gebruikt. De woonkamer en de keuken worden gescheiden door een wand, met in het midden een opening, waardoor je in de keuken komt, met aan de linkerkant de eettafel en rechts het keukeneiland.

Mijn tante komt aanlopen vanaf het keukeneiland, met een ovenschaal met rode bietjes. Ik hou niet zo van rode bietjes, maar dit ziet er heerlijk uit. Over de bieten zijn pijnboompitten gestrooid, honing, rode ui, spekkjes en op tafel staat ook nog rucola, voor erbij. Het ziet eruit als een heerlijke combinatie.

Mijn oom en tante nemen ook plaats aan de gedekte tafel en we tasten toe.

'Misschien kun je iets over jezelf vertellen,' oppert mijn oom, na een tijdje in stilte te hebben gegeten.

'Ja, oké,' zeg ik.

Ik leg mijn vork op het randje van mijn bord en frunnik aan het armbandje dat ik draag.

'Ik vind het leuk om te dansen en hou van lezen en bakken. Ik word over drie dagen zeventien. De school, waar ik op zit, heet Northwind High. Ik zit in het laatste jaar. Na deze vakantie moet ik examen doen. Dat is het, denk ik, wel zo'n beetje.'

'Gaat het goed op school?' vraagt mijn tante.

'Ja, het gaat goed,' antwoord ik.

Technisch gezien spreek ik de waarheid, want het gaat ook goed op school, met mijn gemiddelden zou iedereen blij zijn. Ik doe er dan ook wel veel voor. Maar ik voel me er niet op mijn plek. Ik voel me eenzaam.

'Misschien kan Motorius je na het eten wel de boekenkamer laten zien.'

Motorius reageert niet met woorden, maar werpt zijn vader wel een boze blik toe.